

יוסף (46) הגיע לקליניקה בשנת 1997 כשבפיו סיפור על התקף לב קשה אותו עבר חודש קודם לכן. עפ"י דרישת רופאיו היה עליו לעבור ניתוח באופן מיידי. מדובר בניתוח מעקפים עקב חסימות קשות ברוב כלי הדם הכליליים.

יוסף חש מהניתוח ועל כן, החליט לנסות שיטה אחרת למרות שנאמר לו ע"י רופאיו כי ללא ניתוח מעקפים סיכוייו לשרוד, קלושים. יוסף קבל טיפול לפי השיטה הפונקציונלית של טבעוני. לאחר תקופה חש שיפור ניכר וחזר לעבודתו הקודמת כבנאי.

שלוש שנים מאוחר יותר, בינואר 2000 התייצב יוסף בבית חולים "הלל יפה" כאשר 3 דיסקים פרוצים בגבו וכתוצאה מכך, שותקו רגליו.

יוסף אמור היה לעבור ניתוח פריצת דיסק בגבו. הוא חוייב לעבור צינטור לאור ההסטוריה הרפואית שלו – רופאים אינם מוכנים לבצע ניתוח באדם שלוקה בליבו ובכלי הדם שלו, ללא צינטור.

למרבה הפלא, הקרדיולוג שבדק אותו גילה דבר מה מוזר. הבדיקות שנצפו 3 שנים קודם לכן, לא תאמו את המצב הנוכחי של יוסף. כלי הדם לא היו חסומים והצלקת בלב, קטנה ממה שצולם בפעם הקודמת.

לאור זאת הוזעק הרופא המטפל מבי"ח "לניאדוו" (הרופא שטיפל בו בעבר) כדי לאשר את הצינטור הקודם.

מאחר שיוסף חש מצויין והבדיקות של כלי הדם והלב תקינות לחלוטין, החליט, שוב, לוותר על הניתוח. הוא הופיע, שוב, בקליניקה ביהוד כדי לבדוק אם ניתן להמשיך בטיפול ואמנם כך היה. יוסף קבל טיפול פונקציונלי. מצבו השתפר ושוב חזר לעבודתו כבנאי, ללא צורך בניתוח.